

ты пїана; и҃ставрези. Анна мѸ ѿвѣ-
 щала: Господїне мой! азъ самъ жена
 дѣто плача и҃ рыдан (нарѣждамъ), и҃
 сега и҃завѣвамъ предъ Господа стрѸше-
 нїето на мѸето сердце. Тогїва рекалъ
 ней Ілїй: и҃ди си съ мїромъ, Богъ Ісра-
 илевъ да и҃сполни прошенїето твоє. Слѣдъ
 това Анна родїла сына и҃ го назвала
 Самуїлъ. Тїа като ѿбыла това дѣтє
 ѿ цыца, привела го на жрецатъ Ілїа, и҃
 го препорѸчила немъ, и҃ пакъ Богъ,
 заради дѣто чѸлъ нейната молитва,
 воспѣла мѸ веднѸ сасъ сїчкїатъ народъ
 благодарственна пѣснь. Послѣ това
 Самуїлъ, когато достїгналъ на вѸз-
 растъ, станаъ слѸжителъ Господнїй.
 Майка мѸ, като прихождала заради
 да стрѸва катагодїшното жертвопрїно-
 шенїе, заносїла мѸ сѸкоги по една
 каса дрѣха, направина ѿ самыти ней-
 ны рацѣ. Ила Самуїлъ въ него дѸмъ
 не живѣлъ тѸлькова благополѸчнѸ. За-
 щѸ Ілїевыти дѣца бѸли слонравни,
 заради това и҃ Самуїловыти нравы лѣ-
 снѸ можїли да сѸ развратѸтъ. И spro-
 тї тѣхъ въ сїчкото, щото приносїли
 чловѣцыти въ жѣртва ГосподѸ Богъ,

т. 61.

т. 51.

т. 4.

т. 44.

гл. 6.

т. 5.

т. 41.

т. 41.

т. 41.

т. 61.

т. 31.